

Moje vyznanie

Povolanie pedagóga je veľmi náročné a laik, ktorý si myslí, že výchove a vzdelávaniu rozumie, sa zvyčajne mylí. Pedagóg v oblasti umenia, ktorý pracuje s každým učiacim sa individuálne, by mal poňať svojho študenta komplexne a hneď na začiatku odhaliť jeho vlohy, ci nadanie, predpoklady i osobnostné kvality. A preto si dovoľím tvrdiť, že takáto pedagogická práca je často náročnejšia, ako keď máte pred sebou celú triedu. Čo žiak, to odlišný prístup. A verte mi, keďže už niekoľko rokov sa i ja venujem horeuvedenej činnosti, konkrétne výučbe spevu, dovoľím si tvrdiť, že ak sa mladý človek rozhodne venovať sa spevu, ktorým sa plánuje živiť, mal by tomu podriaďovať všetko a vytrvalo, usilovne a svedomito na sebe pracovať. Navyše, kariéra sólistu, špičkového interpreta si ho vyžaduje celého, vrátane životosprávy. Ten sa nemôže deliť, rozptyľovať, musí denne niekoľko hodín cvičiť, cizelovať techniku, rozširovať repertoár, kontinuálne spolupracovať s korepetítorom a nezabúdať na štúdium cudzích jazykov. Jeho pedagóg by mal posúdiť hlasový fond svojho študenta, jeho hudobný sluch, rytmus, hudobnú pamäť a prirodzený prejav. Ja osobne predtým, ako začnem s jednotlivcom pracovať, požiadam o odborné vyšetrenie u laryngológa a následne sa snažím o postupné technické zdokonaľovanie hlasu, čo je základ kvalitného spevu, pretože hlas je ako hudobný nástroj a ten sa bezchybne rozozvučí až vtedy, keď spoznáme jeho možnosti a dokážeme ho správne naladiť a kontinuálne sa oň starať. Ak učiteľ objaví perspektívy rozvoja týchto daností, vždy sa na prácu s takouto osobnosťou teší. Takto to cítim ja, pretože sólový spev bol základom mojej odbornej kariéry a od sólistky školáčky, cez študentku konzervatória a VŠMU som sa dopracovala až na dosky operného sveta. Ano, hlasová danosť je základ, ale správne vedenie zo strany pedagóga a rešpekt a aktívny prístup študenta je zárukou predpokladaného žiadaného výsledku a následne aj pocit zadosťučinenia pre učiteľa.

Dnes si uvedomujem, že obdobný pocit som zažila niekoľkokrát v priebehu svojej umelecko-pedagogickej činnosti a hoci som už za zenitom, občas sa zamýšľam nad tým, čo mi život dal a čo vzal. Príliš neanalyzujem a nezaťažujem si myseľ, skôr si optimisticky vychutnávam život, ktorý je v seniorskom veku podstatne odlišný, ako bol ten profesionálny. Snažím sa myslieť pozitívne, tešiť sa z drobností a neustále žiť hudbou a spevom.

Súčasní mladí adepti spevu majú vďaka informačným technológiám obrovskú šancu inšpirovať sa poprednými našimi i svetovými opernými sólistami, porovnávať nahrávky, zúčastňovať sa súťaží, uvedomovať si svoje kvality a pracovať na sebe. Tiež využívam IT a denne počúvam a sledujem, čo nám rôzne hudobné televízne či internetové kanály ponúkajú. Pravidelne navštevujem predstavenia našej prvej opernej scény a odborne diskutujem s bývalými i súčasnými sólistami. Následne všetko, čo obohatí mňa, využívam v súkromnej pedagogickej práci. Verím, že pri mojej optimistickej povahe mi takýto život bude i naďalej chutiť.

Moje motto, či odkaz: **Život je ako orchester, v ktorom je občas počuť aj falošné tóny. Treba sa však vedieť správne zaradiť, robiť to, čo robíte viete a robiť to najlepšie, ako viete a falošné tóny prestanete vnímať.**